

De Onbevleete Ontvangenis van de H. Maagd Maria

Noveen – Dag 5

Het Boek van de Hemel

Deel 15 – 8 december 1922

Luisa Piccarreta

Wij maakten haar tot Koningin van de Hemel en de aarde.

Mijn dochter, de Onbevleete Ontvangenis van mijn geliefde Moeder was buitengewoon, en zo wonderbaar. Hemel en aarde waren vol verbazing en vierden feest.

De drie Goddelijke Personen wedijverden met elkaar:

De Vader goot een oneindige zee van Macht uit.

Ik, de Zoon, goot een oneindige zee van Wijsheid uit.

En de H. Geest goot een oneindige zee van eeuwige Liefde uit.

Zij versmolten zich in elkaar en vormden één enkele zee.

De Godheid waakte over de substantie van deze Ontvangenis.

Zij was niet alleen het centrum van het leven van dit wonderbaar en uniek schepsel.

Maar deze zee omgaf haar

- niet alleen om haar te verdedigen tegen alles wat haar kon verduisteren,
- maar om haar op elk ogenblik nieuwe schoonheden te geven, nieuwe Genaden, Wijsheid, Liefde, voorrechten, enz ...

Haar kleine natuur werd in het midden van deze Zee ontvangen.

En zij vormde zich en groeide op onder de invloed van deze goddelijke Golven.

Zodanig, dat zodra dit edel en uniek schepsel ontvangen was, de Godheid niet wilde wachten, zoals Zij dit gewoonlijk bij andere schepselen doet.

Zij wilde haar omarmingen, haar wederliefde, haar kussen.

Zij wilde zich verheugen met haar onschuldig glimlachen.

Daarom gaf Ik haar, van zodra haar Ontvangenis gevormd was, het gebruik van het verstand.

Ik verleende haar ook alle wetenschappen en deelde haar onze vreugden en onze bezorgdheid in verband met de Schepping mee.

Zelfs vanuit de schoot van haar mama kwam zij naar de Hemel, aan de voet van onze Troon, om ons te omarmen, wederliefde te schenken, en haar lieve kussen.

En terwijl zij in onze armen was, glimlachte zij zo mooi naar ons met zo innige dankbaarheid en dankzeggingen, dat zij Ons deed glimlachen.

O, hoe mooi was het om dit onschuldige en bevoorrechte schepsel, verrijkt met alle goddelijke eigenschappen, te zien in ons midden komen, één en al Liefde, vertrouwen, zonder angst.

Werkelijk, enkel de zonde

- scheidt een afstand tussen de Schepper en het schepsel,
- breekt de liefde, doet het vertrouwen verdwijnen en doet angst ontstaan.

Zo kwam zij in ons midden als Koningin, met haar liefde, die door Ons gegeven was, en die Ons beheerste, Ons verrukte, Ons in feestvreugde bracht en Ons nog meer Liefde deed geven.

En Wij lieten haar begaan, genoten van de Liefde die zij van ons kreeg. En wij stelden haar aan tot Koningin van de Hemel en van de aarde.

Hemel en aarde juichten en vierden feest samen met Ons omdat zij na zovele eeuwen hun Koningin hadden.